

[Hans Hansen (Baagø).]

ingen nytte var til, om disse varer skulle mærkes med „Ikke dansk“.

Endelig vil jeg gerne sige, at fiskerikontrollen efter min opfattelse vil få en svær opgave at løse med hensyn til at føre kontrol med overholdelsen af de i §§ 4—11 indeholdte bestemmelser. Jeg vil også spørge: Hvorledes vil man iværksætte en blot nogenlunde kontrol med bestemmelserne i § 13 om transport af fisk og fiskevarer, f. eks. om disse varers ophold og omladning på en jernbanestation? Kan kontrollen med fiskenes behandling ombord i fiskerfartøjer også udstrækkes til fremmede fartøjer, som lander fisk i Danmark, eller gælder loven kun for danske fartøjer i det hele taget? Det fremgår efter min gennemgang af lovforslaget ikke tydeligt for mig. Jeg kunne i denne forbindelse også spørge, om der overhovedet er basis for at udøve kontrol overfor fremmede fiskerfartøjer i henhold til de bestående konventioner, f. eks. konventionerne med de andre nordiske lande og Tyskland. I forbindelse med kontrollen må jeg måske spørge, hvordan man har tænkt sig at holde et fartøj, der f. eks. fisker sild, fri for lugt. Der står faktisk i lovforslagets § 14, at det skal holdes fri for lugt. Jeg gad vide, hvorledes man kan det.

Hvad angår det spørgsmål, som også den ærede ordfører for venstre nylig berørte, nemlig spørgsmålet om besværet med ugentlige statistiske anmeldelser, som i henhold til § 17 kræves fra hver eneste fisker i landet, som forhandler egen fangst, vil jeg spørge, om det virkelig er nogen nytte til. Har vi da ikke papirvæsen nok i Danmark i forvejen? Er det virkelig nødvendigt også på dette område at indføre en sådan bestemmelse?

Jeg vil gerne spørge, hvorledes det i § 41 omtalte kvalitets- og bedømmelsesudvalg, som formentlig skal sidde her i København, skal kunne afgøre, f. eks. om kasseret saltfisk, hvoraf der er udtaget prøve i Frederikshavn eller Skagen, har været dårlig på det tidspunkt, da prøven blev udtaget. Når fisken er begyndt at lugte, er det ikke til at afgøre en dag efter — det vil jo tage en dag at sende varen til København —, på hvilket tidspunkt den begyndte at lugte.

Endelig tales der i § 47 om bødebeløbenes anvendelse. Må jeg med den højtærede formands tilladelse citere, hvad der står, for jeg er ikke sikker på, at det ikke blot er udtrykt forkert. Der står:

„Bødebeløbene anvendes fortrinsvis til

omplantning, udsætning af yngel og dygtiggørelse af de erhvervet tilknyttede personer samt til andre særlige formål, der tjener til fremme af det danske fiskerierhvervs fællesinteresser.“

Er det ikke meningen, at alle bødebeløbene skal anvendes til disse særlige fiskeriformål? Hvis det er tilfældet, synes, jeg, at der rent sprogligt i stedet for ordet „samt“ skulle stå: „og iøvrigt“; ellers kan det ikke læses rigtigt.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget og bede om, at det må blive behandlet i et udvalg til forklaring af de få spørgsmål, der er blevet draget frem her i dag.

A. C. Normann: Det står vist de fleste mennesker klart, også dem, der ikke har direkte tilknytning til fiskeriet eller nogle af fiskevarernes forskellige omsætningsled, at bestræbelserne for, at fiskeriets produkter kan komme forbrugerne i hænde i en god og sund kvalitet, bør støttes ved en effektiv statskontrol. Der er vist heller ingen tvivl om, at den hidtidige kontrol trænger til at blive udbygget, og at lovforslaget derfor er vel motiveret. Det er jo desværre altfor ofte tilfældet, at fisken kommer frem til forbrugerne i en så dårlig forfatning, at dens kvalitet, næringsværdi og smag er stærkt forringet. Det gør den i første omgang mindre værdifuld for forbrugerne, men det går også hårdt ud over fiskerne, at deres salgsvare bliver mindre efterspurgt, end den ellers ville være i kraft af sine iøvrigt så værdifulde egenskaber som næringsmiddel. Derfor er det også forståeligt, at det har været muligt at samle synspunkterne fra de forskellige interesse-rede organisationer til en enig affattelse af lovforslaget — selvom jeg forstår, at visse mindre organisationer ikke har haft lejlighed til at udtale sig —, og her har både fiskeriets og omsætningsens repræsentanter været med, den væsentligste del af dem i hvert fald. Der har været udvist resignation fra begge sider, af ministeren som af organisationerne, og vilje til at opnå enighed, og det må vistnok indrømmes, at forbrugerne her i det væsentlige har interesser, der falder sammen med erhvervenes egne folks interesser. Der ligger heri en vis betryggelse for, at lovforslaget ikke skal gå videre i sine bestemmelser, end at alle parter i hovedsagen kan være tjent dermed, selvom den opnåede enighed desværre rammer — og må ramme — en del af de små fiskehandlere — dem, som distribuerer fisk ved hjælp af meget beskedne